

Moderni gubavci

luni, 25 octombrie 2010

{xtypo_quote} Kada jedni drugima nešto darujemo ili u ne emu pomognemo ili pokašmo neki znak pašnje, rašalosti nas ako izostane rije ‘hvala’ i ako drugi naš dar, pomo ili pašnju uzmu zdravo za gotovo. {/xtypo_quote}

I ne radi se pritom da našu brišnost unaprijed uvjetujemo iskazanom zahvalnošu, nego jednostavno šzelimo osjetiti da su drugi prepoznali našu brigu, da vide kako nam je stalo do njih. Zahvalnost je znak da drugi prepoznaje i prihva a našu naklonost i dobro instvo: “Zahvaljujem ti zato što ti nešto zna im, zato što vidim da ti je stalo do mene, hvala ti što mi šeliš pomo i, obradovati me, utješiti...”S pravom mošemo re i da ne postoji zdrav i normalan odnos me u ljudima, prijateljima, roditeljima i djecom, u braku ako ne pos-toji me usobna zahvalnost. I naj eš e zaboli upravo nezahvalnost najbliših. Zbog nedostatka zahvalnosti mnogi odnosi dospiju u krizu, a ljudi rezignirano kašu: “Ne isplati se initi dobro”. Što je suprotnost zahvalnosti? Mi bismo odgovorili: nezahvalnost. Ali mislim da bi bilo ispravnije re i ono poznato: svejedno mi je.

Tada netko prima dar ili pokazano dobro instvo ravnodušno, hladna srca, bez zahvalnosti. Svima nam je poznata takva situacija: kada imamo pune ruke i bogatu trpezu, lijepe ku e i materijalno osiguranu egzistenciju, ali u svemu tome nedostaje radost, jer se sve to ‘konzumira’ kao nešto po sebi razumljivo. Zahvalnost i radost – dvije su sestre. Komad kruha kojega u miru i zahvalnosti blagujemo moše više obradovati nego neki rafinirani obrok koji blagujemo bez osje aja zahvalnosti. Današnje evan elje opisuje što se dogodilo s jednim od deset gubavaca koji je ozdravio. “Jedan od njih, im vidje da je ozdravio, povrati se slave i Boga u sav glas.” On je u daru ozdravljenja prepoznao znak: netko je vidio njegovu bijedu, imao su uti prema njemu. ovjek je u svom ozdravljenju prepoznao Bošju ljubav na djelu. Nije samo njegova koša o išena od gube, ve je i njegovo srce ispunjeno. I zato osje a potrebu da se vrati, zahvali, slavi Boga. U svom je ozdravljenju susreo Boga. Upravo je to nedostajalo onoj ostaloj devetorici. I oni su o istili svoju košu od gube, ali u njihovom srcu ozdravljenje nije imalo odjeka. Oni su se vratili ku i a da nisu susreli Boga. “Gdje su još devetorica? Ni jedan se ne na e da se vrati i Bogu zahvali, osim ovoga tu ina!”Zahvalnost je plod prave vjere. Mošemo šivjeti, uvjereni da je sve što imamo - naš šivot, zdravlje, jelo i pi e, uku ani i prijatelji, naše sposobnosti i nadarenosti – od dragog Boga. Zahvalnost je pokazatelj naše vjere. Ljudi koji su razvili naviku zahvaljivanja i kojima je zahvalnost na in razmišljanja, osje anja, stil šivota, svaki dan otkrivaju da imaju na emu biti zahvalni Bogu i ljudima.Katkad se vjernici pitaju što imaju od toga ako nedjeljom dolaze na svetu misu. Svake nedjelje okupljamo se na euharistijsko slavlje kako bismo slavili i zahvaljivali Bogu, u ili se zahvalnosti. Razvijaju i naviku zahvaljivanja osloba amo se onog: svejedno mi je, i postajemo zahvalne osobe. Samo vjera koja budi osje aj zahvalnosti prepun strahopoštovanja, prepoznaje uvijek nove dolaske Bošje ljubavi u naš šivot.

Dr. theol. Davor Lucacela